

న ల్ల క లు వ

“గుడ్ మానింగ్ డాక్టర్!”

కల్పన ఆలోచనలతో పరధ్యానంగా నడుస్తున్న కేశవ తృప్తిపడి చూశాడు.

ఎదురుగా పది గజాల దూరంలో డాక్టర్ సుభద నిల్చుంది.

“గుడ్ మానింగ్! మెటర్నటీ వార్డ్ కా?” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“అవును. అన్నట్టు నాకు పార్టీ ఎప్పుడు?” కుతూహలంగా అంది సుభద.

“త్వరలోనే.” నవ్వేశాడు కేశవ్.

“కంగ్రాచ్యులేషన్స్” మెల్లగా అంది సుభద.

“థాంక్స్!”

ఇద్దరూ మాట్లాడుకుంటూ దారులు చీలారు.

నిన్న సాయంత్రం పెళ్ళి చూపుల కెళ్ళొచ్చాడు కేశవ్.

పెళ్ళి కూతురు కల్పన ఎంతో నచ్చిందని తనికె.

సుభదని, కల్పనని పక్క పక్కన ఊహించుకుని నవ్వు కున్నాడు. చీకటికి, వెలుతురికి ఉన్నంత తేడా ఉందనుకున్నాడు.

డాక్టర్ సుభద ఓ పేద బడివంతులి తొలి సంతానం.
రిటయిరై న తండ్రికి, ఆయన కన్న మరో నలుగురు సంతానానికి
ఆమె ఆధారం.

తల్లి పోవడంతో ఆ పిల్లలకి తానే తల్లియి పెంచింది.
నల్లని నలుపు, విశాలమైన నుదుట యేదో గీసుకున్న మచ్చ.
నల్లని పెద్ద కళ్ళలోని అమాయకత్వం ఆమె డాక్టరంటే ఓ
పట్టాన నమ్మనివ్వదు.

కేశవ్ వాళ్ళ బంగ్లా కానుకుని వున్న ఓ చిన్న డాబా
ఇంట్లో అద్దెకుంటోంది.

కల్పన నిమ్మపండు ఛాయ.

విశాల నేత్రాల్లో అల్లరి, చిలిపితనం పోటీ పడు
తూంటాయి.

ఓ లక్షాధికారి ఏకయిక ముద్దుల పట్టి.

కల్పనని చూసిన దగ్గర్నంచి కేశవ్ మనసు మనసులో
లేదు. కళ్ళు తెరిచేనా, మూసినా కల్పన రూపమే మెదిలి
అల్లరి పెట్టేసోంది.

వెంటనే పిల్ల నచ్చిందని చెప్పేద్దామనుకున్న కేశవ్
ఆమెతో ఏకాంతంగా ఓ పది నిమిషాలు మాట్లాడాలన్న
కోరికతో తన అంగీకారాన్ని కాస్త వాయిదా వేశాడు.

అది కల్పనకూడా నచ్చడంతో ఫలానారోజు ఫలానా
చోట కలుసుకోవాలని నిర్ణయం జరిగిపోయింది.

అయితే అదృష్టపశాత్తు అనుకోకుండా కేశవ్, కల్పనలు
ముందే కలుసుకున్నారు.

కల్పన ఫ్రెండ్స్ తో పిక్నిక్ కెడితే అదే చోటికి కేళవ్ కూడా రావడం తటస్థించింది.

కేళవ్ ని ఫ్రెండ్స్ కి పరిచయం చేసింది కల్పన. పెళ్ళి చూపులప్పటికంటే మరీ అందంగా కనిపిస్తున్న కల్పనని చూసి మురిసిపోయాడు కేళవ్.

అందరూ కలిసి ఎన్నో కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. పేకాడుకున్నారు.

టేవ్ రికార్డర్ పెట్టుకున్నారు. ప్రొద్దుగూకుతుండగా లేచారు వెళ్ళడానికి.

అయితే...ఓ తమాషా ఆట చూపిస్తామని అందరూ కేళవ్ ని గెస్ట్ హాస్ కి తీసికెళ్ళారు.

* * *

కల్పన దగ్గర్నించి వచ్చింతర్వాత కేళవ్ కి అన్నం తిన బుద్ధి కాలేదు.

కంటిచూచి కునుకు రాలేదు.

ఆమెను పెళ్ళిచూపులు చూసాచ్చిననాటికంటే గొడవ పెట్టిందతని హృదయం.

తెల్ల వాడూ కలతనిద్రలో, ఆలోచనల్లో గడిపిన కేళవ్ నిర్ణయానికొచ్చి ఉత్సాహంగా లేచాడు.

వెంటనే కల్పనకి, ఆమె ఫ్రెండ్స్ కి సాయంత్రం అయి దింటికి రమ్మని ఫోన్ చేశాడు.

వీడియోలో మంచి పిక్చరుందా, తప్పకుండా రమ్మని ఆహ్వానించాడు.

తన డ్రైండ్స్ నికూడా కొంతమందిని పిల్చాడు. అందమైన అతని ఆలోచనల్లో నల్ల కలువ సుభద కూడా మెదిలి ప్యూన్ చేత ఆవిడకూడా కబురుచేశాడు.

తల్లిదండ్రులు ఏదో పెళ్ళి కళ్ళుండో... అతి ఉత్సాహంగా ఏర్పాట్లు పూర్తిచేశాడు.

*

*

*

సాయంత్రం అయిదున్నర అయింది.

కేశవ్ డ్రైండ్స్ తా వచ్చేశారు.

సుభదకూడా అప్పుడే అడుగుపెట్టింది.

“రండి!” ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించి కూర్చోబెట్టాడు కేశవ్.

సుభద పొడవైన జడ కుర్చీలోంచి వాములా జారు తోంది.

ఆమె నట్టుకున్న వెంటగి చీరతో పోటీపడుతున్నాయి. ఆమె జడలోని తెల్లని జంట గులాబీలు.

ఆరొత్తూండగా వచ్చింది కల్పన డ్రైండ్స్ తో సహా పచయ వాక్యాలయ్యాయి.

అందరినీ ఆదరంగా ఆహ్వానించి కూర్చోబెట్టాడు కేశవ్.

అందరికీ కుతూహలంగా ఉంది, అతను చూపించబోయే ఫిలిం యేమిటి? అని.

టిఫిన్, కూల్ డ్రింక్స్ సేవించడం అయిపోయాయి!

“ఇంక చెప్పాలి!” చిన్ననారు మరీ చిన్నదిగా ముడిచి అదోలా అడిగింది కల్పన.

కేశవ్ నవ్వాడు.

అతని నవ్వు ఎంతోమంది హృదయాల్ని గిలిగింతలు పెట్టింది.

భూలోకానికి దిగివచ్చిన దేవకన్యలా మెరిసిపోతున్న కల్పనని అలా చూస్తూండేపోయింది సుభద.

“భగవంతుడెంత పక్షపాతి! అందం ఆకర్షణ, ఆస్తి అంతస్తు, చదువు సంసకారం, అన్నీ ఒకేచోట కుప్పలా పోశాడు” మొదటిసారిగా అసూయపడింది.

“మీకు ఫిలిం చూపించే మూడు ఓ చిన్న గేమ్ చూపిస్తాను. అది మీరు చూడాలేతప్ప...మధ్యలో ప్రశ్నలు వెయ్యకూడదు!” అన్నాడు కేశవ్.

“ఓ అలాగే!” ఉత్సాహంగా అన్నారంతా.

కేశవ్ ఫ్రెండ్ ఒకతను ఓ చిన్నడబ్బా, రెండు పావు రాళ్ళున్న పంజరం తెచ్చి కేశవకిచ్చాడు.

అందరూ కుతూహలంగా చూస్తున్నారు.

“ఫ్రెండ్స్! నేను చూపించబోయే ఈ రెండురకాల గేమ్స్ మీలో ఎవరికైనా తెలుసేమో నాకు తెలియదు.

కానీ...చాలా సరదాగా ఉంటాయి.

ఇదుగో యీ డబ్బాలో పది తూనీగలున్నాయి. ఈ

సూదితో వాటి పొట్టలో గుచ్చు దారం చివర ముడివేసి ఓ మీటర్ దారానికి బెల్గానలా వేలాడెయ్యాలి. ఈ పది దారాలు ఒకటిగా ముడివేసి ఓ కొక్కేనికి కట్టాలి.

అప్పుడు పది తూనీగలు, బాధతోనూ, ప్రాణభయంతోనూ ఎగురుతుంటాయి. ఈ దృశ్యం చూడ్డానికి చాలా బావుంటుంది.”

“ఒక రెక్క విరిచెయ్యాలి, అప్పుడింకా తమాషాగా ఉంటుంది” కేశవ్ మాట పూర్తికాకుండానే ఉత్సాహంగా అంది కల్పన.

“ఎస్! ఎస్! నాకా అయిడియా రాలేదు” అంటూ ఓ తూనీగని, సూదిని చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు కేశవ్.

“ఇప్పుడు దానికి గుచ్చబోతున్నారా?” కింగారుగా అంది సుభద.

“అవును” సూదిని తూనీగ పొట్టలో గుచ్చబోతూ అన్నాడతను.

“స్టీజ్! వద్దు” దాదాపు అరిచినట్లు అందామె.

కల్పన, ఫ్రెండ్స్ చిరాగ్గా చూశారామెకేసి.

“ఫరవాలేదు. చూడండి. చాలా సరదాగా ఉంటుంది” నవ్వుతూ అన్నాడతను.

“నో! ఏ కాంట్ నీ!”

“పోనీ మరోకటి చూపిస్తాను, దీనికభ్యంతరం చెప్పకూడదు. ఓ కే!?” సూదిని, తూనీగని వాటిస్తానాల్లోవుంచుతూ అన్నాడు కేశవ్.

“అలాగే!” అన్నట్టు చూసింది సుభద. కానీ...
 “ఈనారెలాంటి ఘోరం చూడల్సొస్తుందా” అన్న భయం
 ఆమె కళ్ళలో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

కల్పనకి చిరాగ్గా వుంది.

“అసలు కేశవ్ ఈవిడగారి మాటలకింతవిలువ ఇవ్వడం
 యేమిటి?” అనుకుని మనసులోనే మండిపడింది.

“ఈ పావురాళ్ళ కాళ్ళకి తాళ్ళు కట్టి ఫ్యానుకి వేలాడ
 దీసి ఫుల్ స్పీడులో ఫ్యాను ఆన్ చెయ్యాలి-అప్పుడుంటుంది
 డ్రీల్! ఓహో” పావురాళ్ళ కాళ్ళకి తాళ్ళుకట్టి స్టూల్ యెక్కి
 వాటిని ఫ్యానుకి కట్టాడతను.

అవి కంగారుగా ఎగిరి ఫ్యానుమీద కూర్చుని బిత్తర
 చూపులు చూస్తున్నాయి.

సుభద వెన్నులోంచి ఒణుకువస్తోంది.

“వాటికి...దెబ్బ తగలదూ?” లోగొంతుతో అంది.

“ఎందుకు తగలదూ?” నవ్వాడతను.

“అం టే...”

“అవి ప్రాణభయంతో ఫ్యానుతో పోటీగా కాసేపు
 తిరుగుతాయి. పారిపోవాలని విశ్వప్రయత్నం చేస్తాయి. అఫ్
 కోర్స్! కాస్సేపటికి ఫ్యాన్ రెక్కలకి బలయిపోతాయి. అది
 వేరేసంగతి కానీ...చూస్తున్నంతసేపూ చాలా సరదాగా
 ఉంటుంది” ఫ్యాన్ స్విచ్ కేసి నడుస్తూ అన్నాడతను.

“డాక్టర్” అరిచింది సుభద. ఆమెకి ఎప్పటిలా కేశవ్ ని

చూస్తే ఆరాధన కలగడం లేదు. అతని నవ్వు ఆమె హృద
యాన్ని గిలిగింతలు పెట్టడంలేదు.

అసహ్యం కలుగుతోంది.

విషం కకుటతున్నట్టుంది.

“అబ్బ, ఈసారేమిటి మీ అభ్యంతరం?” విసుగ్గా
చూశాడు అతను.

“ప్రీట్! డాక్టర్! ఇంత రాక్షసప్రవృత్తి మంచిదికాదు”
రెండు చేతులు జోడించింది సుభద.

ఆమె రెండు కళ్లు నీళ్ళతో నిండిపోయాయి.

“ఇందులో రాక్షసత్వం ఏముంది?”

“ఒక జీవిని హంసించటం రాక్షసత్వం కాదా?”

“తెల్లారితే వేలాది జీవులు నశిస్తున్నాయి... ఆహారం
కోసం...” వ్యంగ్యంగా అంది కల్పన.

“కానీ...వారు సరదాకోసం చంపడంలేదు. అయినా
మిస్ కల్పనా! మీరుకూడా శాకాహారులే ననుకుంటా!”
సూటిగా చూస్తూ అంది సుభద.

“అయితే?” తీక్షణంగా చూసింది కల్పన.

“ఆహా! జీవహింస గురించి వివరిస్తుంటేను.”

“నేను శాకాహారినయినంత మాత్రాన మాంసా
హారుల్ని ఆడిపోసుకోను” కఠినంగా అంది కల్పన.

“నేనూ ఆడిపోసుకోను. కానీ, మాంసం తింటున్నామని,

వాటిని చిత్రహింసచేసి ఆనందించేవాళ్ళని మాత్రం అసహ్యించు కుంటాను” నిస్సంకోచంగా అంది సుభద.

కల్పన కళ్ళు కోపంగా ఎరుపెక్కాయి.

“మీరు బ్రతికున్న కప్పల్ని వాటిని కోయలేదూ? అది చిత్రహింస కాదా? లేక అలాంటివేం కొయ్యకుండానే డాక్టర్ రయ్యారా?” అంది హేళనగా.

“హియర్! హియర్!” చప్పట్లు కొట్టారు కల్పన ఫ్రెండ్స్.

“అంట్...అది విజానం కోసం” గొణిగింది సుభద.

“అయితే యిది వి^{జ్ఞ}నోదం కోసం” అంది కల్పన.

సుభద నిర్ఘాంతబోయింది.

దై వసమానమైన డాక్టర్ వృత్తికి, జీవహింసతోషాందే పై శాచికానందానికీ పోల్చి రెండూ ఒకటేనని వాదించే కల్పనతో ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు సుభదకి.

ఈ సమావేశంలో తను ఇనుమడలేననుకున్న ఆమె మెల్లగా లేచింది.

అంతవరకు ఇద్దరి మాటల్ని కుతూహలంగా వింటున్న కేశవ్ “అరె! లేచారేమిటి?” అన్నాడు.

“నారీ డాక్టర్! నేను చాదస్తప్పుదాన్ని! ఇలాంటిగేమ్స్ చూసి ఆనందించేంతటి శక్తి నాకు లేదు, మన్నించండి” నాలు గవగులు వేసింది సుభద.

“నో! నో! మీరు వెళ్ళడానికి వీలేను” కేశవ్, అతని ఫ్రెండ్స్ కూడ పట్టుపట్టారు.

వారనుకునే డ్రెస్లింగ్ దృశ్యాల్ని కేన్సిల్ చేసేసి పావు రాల్ని, తూనీగల్ని వదిలేశారు.

కల్పన ముఖం జేవురించింది.

అది చూసికూడా చూడనట్టు ఫ్రెండ్స్ తెచ్చిన కేసెట్స్ ‘వీడియో’లో చూపించి వాతావరణాన్ని కాస్త తేలిక పరచాడు కేశవ్.

*

*

*

“గుడివినింగ్ డాక్టర్!”

తనని తప్పుకు తిరుగుతున్న సుభదని సవ్యతూ పలకరించాడు కేశవ్.

తనకి తానుగా ఏనాడూ పలకరించని కేశవ్ తను దూరంగా తప్పుకుంటున్నా పనివేళా వచ్చి ఆప్యాయంగా పలకరించడంతో కాస్త తికమకపడింది సుభద.

“గుడివినింగ్! ఇంటికేనా?” ఏదో అడగాలన్నట్టు అడిగింది.

“ఉహూ! అలా కాన్సెప్టు బీచ్ కెళ్ళొద్దామనుకుంటున్నాను” ఆమె కేసి పరిశీలనగా చూస్తూ అన్నాడు అతను.

“ఓ! వెళ్ళండయితే...” వాచ్ చూసుకుంటూ అంది.

“మీరుకూడా రాకూడదా?”

“నేనా?” ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవై నాయి సుభదకి.

“అవును! ఏం? రాకూడదా?”

“అయ్యాం సారీ! ఇవాళ నేను పెంద్రాళే యింటి కెళ్ళాలి” గంభీరంగా అంది సుభద.

“ప్లీజ్! ఫర్ కంపెనీ నేక్!”

“నా కంపెనీ మీకు ఆనందాన్నివ్వదు.” పదునుగా ఉండామె స్వరం.

“అది నిర్ణయించాల్సింది నేను.”

“అంటే?” తీక్షణంగా అంది సుభద.

“పోనీ . నాలుగు మాటలు మీ తో మాట్లాడాలి! సరేనా?” గంభీరంగా అన్నాడు కేశవ్.

అతని కళ్ళలోని ఆర్ధింపుకు ఆశ్చర్యపోయింది సుభద. ఇదే యితరు ముందయితే అతని కోరిక ఆమె హృదయం గూడ పన్నెరు కురిసిపోతుండేది. కానీ యిప్పుడు అతనో కిరా తకుడిలా, ధనబలంతో కళ్ళకు పొరలు కప్పిన విలాస పురుషుడిలా కనిపిస్తున్నాడు. అందుకే అతని కోరికని సున్నితంగా త్రోసివేస్తుంది.

“మరోలా అనుకోకండి డాక్టర్! నేను నిజంగానే తొందరగా యింటికెళ్ళాలి” అంటూ.

అతని ముఖం సీరియస్ గా అయిపోయింది.

“మిస్ సుభదా! పది నిమిషాలు నాతో మాట్లాడితే మీ అవున్నత్యం తగ్గిపోతుందని మీ ఉద్దేశమా?” అదోలా అన్నాడు.

“ఛ! ఛ! అదికాదు...” కంగారుగా అంది.

“మరయితే రండి.” కారు డోర్ తీసి పముకుంటూ
అన్నాడు కేశవ్.

ఓసారి అతని కళ్ళలోకి సూటిగా చూసిన సుభద మారు
మాట్లాడకుండా కార్లో కూర్చుంది.

“థాంక్స్.” ఉత్సాహంగా స్టీరింగ్ చేతిలోకి తీసు
కున్నాడు.

బీచ్ లో జనం పల్చగా ఉన్న చోటు చూసుకుని
కూర్చున్నారీద్రూ.

సముద్రం మీదినించి వచ్చే చల్లనిగాలి సుభద ముంగు
రుల్ని చెరిపేస్తున్నాయి.

“చెప్పండి.” ఇసుక గుప్పెళ్ళలో తీసి ఒదులుతూ అంది
సుభద.

“నేనంటే మీకు అసహ్యంగా ఉందికదూ?” హటా
త్తుగా అన్నాడు కేశవ్.

ఆమె మాట్లాడలేదు. సముద్రపు టంచులు చూడ్డానికా
అన్నట్టు సముద్ర గర్భంలోకి దృష్టి మరల్చింది.

“కల్పన గురించి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?”

తృల్చిపడింది సుభద. వెంటనే తేరుకుని అదోలా
నవ్వుతూ-

“మీకు తగ్గ ఇల్లాలు! ‘మేడ్ ఫర్ ఈచ్ అదర్స్’
అన్నట్టుంటారు మీరిద్దరూ.” నొక్కి మరీ అంది.

“నో!”

“వ్యాట్?” అదిరిపడింది సుభద.

“అవును! కల్పన నాకు నచ్చలేదు.”

“కారణం?” వ్యంగ్యంగా అంది సుభద. అతనిమాటలు నమ్మబుద్ధి కాలేదామెకి.

“మా మనస్తత్వాలు ఉత్తర దక్షిణా ధృవాలు.”

వకుటన నవ్వింది.

“ఎందుకు నవ్వుతున్నారు?”

“సారీ, చెప్పండి.” సర్దుకుని అంది సుభద.

“నేనామెలో సుఖపడలేననిపించింది! అందుకే ఆమె నచ్చలేదని డాడీలో చెప్పి లెటర్ రాసుంచేశాను!” అన్నాడు కేశవ్.

“ఇదంతా నాకెందుకు చెబుతున్నారు?” వింతగా చూసింది సుభద.

“నాకు నచ్చిన, నన్ను మెచ్చిన వ్యక్తిని చేసుకోవా లనుకుంటున్నాను.

“మంచిదే!” మెల్లగా అంది.

రెండు నిమిషాలు మానంగా దొర్లిపోయాయి.

సుభద ఆలోచనలో పడింది. ఎవరూ నచ్చిన వ్యక్తి అని.

“ఆ వ్యక్తి యెవరో చెప్పనా?” ఆమె కళ్ళలోనిభావాలు చదివిన కేశవ్ మృదువుగా అన్నాడు.

చెప్పమన్నట్టు చూసింది సుభద.

“మీరే!”

“ఏమిటి?” బిత్తరపోయింది ఆమె

“అవును. నేను ప్రేమించిన వారికంటే నన్ను ప్రేమించిన వారితోనే యెక్కువ ఆనందం ఉంటుందనుకుంటున్నాను!”

“కా...నీ నేను మిమ్మల్ని ప్రేమించలేదు!” అభిమానంతో ఆమె ముఖం కిందిపోయింది.

తియ్యగా నవ్వాడు కేశవ్.

“లేదు! మీరు అబద్ధం ఆడుతున్నారు! నన్ను మీ రెంతగా ఆరాధిస్తున్నారో మీకంటే కూడా బాగా తెలుసు నాకు!”

“కానీ నన్ను ప్రేమించలేనివారు నా కక్కర్లేదు!” విసురుగా లేచింది.

మళ్ళీ నవ్వాడు కేశవ్!

“నేనో కథ చెప్తాను. ఆ కథ విన్న తరవాత కూడా అదే అభిప్రాయాన్ని మీరు వెలిబుచ్చితే ఇంక మీవంక చూడను.” చనువుగా సుభద చెయ్యిపట్టి ఆపాడు.

చెయ్యి విదిలించుకుని పూనంగా కూర్చుంది.

“నేను కల్పనని చూసిన రోజు అంత అందమయిన అమ్మాయి భార్య కాబోతున్నందుకు పొంగిపోయాను. ఆవిడని పదే పదే తఱ్ఱుకుని మురిసిపోయాను.

ఆమెతో ఏకాంతంగా కొంతసేపు మాట్లాడితే ఒక రోజుకరు బాగా అర్థంచేసుకోవడాని కవకాశం ఉంటుందనుకున్నాను!

కానీ అనుకోకుండా మొన్నరోజు ఆమెను ఫ్రెండ్స్ తో ఉండగా కలుసుకున్నాను.

మా యింటికి మిమ్మల్నందరినీ ఆహ్వానించి ఏ గేమ్స్ చూపిస్తానన్నానో అవన్నీ నాకు కల్పన చూపించింది.

రెక్కలు తేగి రక్తం ఓడుతూ గిలగిల కొట్టుకుంటున్న పావురాళ్ళని చూసి చప్పట్లు కొడుతూ ఆనందిస్తున్న కల్పనని చూస్తూంటే నా కళ్ళలోంచి ఒణుకు బయల్పడింది.

ఆ దృశ్యం చూస్తుంటే మగాడ్లయిన నా కే హృదయం గడ్డకటినట్లయింది ఓ ఆడపిల్ల! అదే హృదయవిదారక దృశ్యాన్ని నయనానందకరంగా చూసి ఆనందిస్తుంటే ఓహో! నేను తలుకోలే పోయాను.

అమె అందమంతా వికృతంగా కనిపించింది.

వెంటనే మీరు గొర్తొచ్చారు.

మీ కళ్ళలోని దయ, జాలి గొర్తొచ్చాయి.

ఓ డాక్టర్ గా, ఒక ప్రాణదాతగా రాణించాలంటే, ముఖ్యంగా నాలాటి వాడికి బాహ్య సౌందర్యం కంటే... ఆత్మ సౌందర్యమే ఎక్కువ సేద తీరుస్తుందనిపించింది.

నాకు తెలిసినంతవరకు మీ హృదయం మంచిది! నేనంటే ఆరాధన ఉంది.

అందుకే ఫ్రెండ్స్ తో కలిసి ఓ చిన్న నాటకం ఆడాను.

కిరాతకుడిగా కాస్పేపు నటించాను.

నేను నిజంగా ఆ జీవులైకకడ హింసిస్తానో అని మీరు
హాడలిపోయారు. కానీ, కల్పన ప్రోత్సహించింది.

జీవితాంతం నాతో పయనించే మనిషి నాకు ఆత్మ
బంధువులా ఉండాలేతప్ప ఆగర్భ శత్రువులా ఉండకూడదు.

నల్లగా ఉన్నా కోయిలలా మధుర రసాన్నొలికించాలి.
అంతేగానీ, అందంగా తాచులా ఉంటే జీవితాంతం
భయంతోనో బ్రతకాలి.

మీకభ్యంతరం లేకుంటే నేను మిమ్మల్ని పెళ్ళిచేసు
కుంటాను” ముగించాడు కేశవ్.

నిర్ఘాంతపోయింది సుభద!

ఆమె కళ్ళలో చెప్పలేనంత వెలుగు!

ఇప్పుడామె కళ్ళకి అతను ఓ అవతార పురుషుడులా
ఉన్నాడు.

“డాక్టర్!” గొణిగింది.

“నేను తొందరపడ్డానా?”

“నో... కానీ... నేను... పేద...” ఆమె మాట పూర్తి
కానే లేదు.

“కానీ... నేను క్లాస్ట్ ఉన్నవాణ్ణి మనం హాయిగా
ఉండడానికది చాలు. జీవితాంతం మనం తోడూ నీడగా ఉందాం
నిజాయితీ ఉట్టిపడుతోందతని గొంతులో.

“కానీ”

“మీ బాధ నాకు తెలుసు. మీరు లేకపోతే మీ

నల్ల కలువ

వాళ్ళ కాధారం లేదు. కానీ మనం ఒకటైతే మీవాళ్ళూ, మావాళ్ళూ అంతా మనపాళ్ళే." సుభద కేశవ్ మాటలోని మృదుత్వానీకి ఆశ్చర్యపోయింది.

"ఇది నిజమా లేక కలగంటున్నానా?" అయోమయంగా అంది.

"నో! ఇది కలకాదు. నూటికి నూరుపాళ్ళూ నిజం. మీస్ సుభద త్వరలో మిస్సెస్ సుభదా కాబోతోంది." ఆమె చేతుల్ని తన చేతుల్లోకి తీసుకుంటూ అన్నాడు కేశవ్.

ఆనందంలోనూ, సిగ్గుతోనూ ఆమె కళ్ళు వాలిపోయాయి. నల్లని చెంపలు వింతగా మెరిసాయి!

సిగ్గుతో తల దించుకున్న సుభద ఎంతో అందంగా, మరెంతో ఉన్నతంగా కనిపించింది కేశవ్ కళ్ళకి.

"పై మెరుగులకె భ్రమపడకోయీ, మనసే మాయని సాగపోయి" అన్న పాట దూరాన ఎక్కణ్ణించో మృదుమధురంగా వినిపిస్తోంది.

(ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక)